

УСПЕХ НА АНСАМБЪЛА НА БЪЛГАРСКАТА НАРОДНА АРМИЯ

Участието в тазгодишните Мартенски музикални дни на Ансамбъла за песни и танци на Българската народна армия бе радостно явление.

Съставен от чудесен хор и оркестър с подобрани инструменталисти, в концерта си на 26 т. м. този великолепен ансамбъл успя напълно да разкрие изключителните си изпълнителски възможности.

Големият му успех бе посрещнат с радост от нашата музикална публика, която след всяка песен възнаграждаше изпълнителите с възторжени ръкопляскания. Той се дължи преди всичко на главния художествен ръководител Киркор Кирков:

Диригент с голям опит в жанра, музикант с явно чувство за стил, с вроден усет за художествена мярка, с пестелив, но изразителен жест, К. Кирков издвигаше всяка песен. Овладал огромната маса от красиви гласове, ръководейки прецизно оркестровия съпровод, диригентът успя да пресъздаде характерната за всяка песен атмосфера. Той си служеше с богати художествено - изпълнителски средства. И тук, в това разнообразие от изпълнителски похвати, бе ключът на успеха

на военнопредставителния ансамбъл.

Преди всичко трябва да отбележим, че хорът най-после е усвоил стабилното пеене в мецо форте. Това го е освободило до голяма степен от напрегнатата звучност. И най-вече то улеснява многоплановото построяване на песните, подпомага постепенното им изграждане от най-нежното „пианисимо“ до неотразимо въздействащо „фортисимо“.

Централна пиеса в първата част на концерта, съставена от творби на български композитори, бе кантата „Реквием за моряка“ от Димитър Петков. Добре интерпретирана от Кирков, осмислено пресъздадена от хор, оркестър и солистка (П. Дилова), тя развялува с героичната си тематика. Особено добре прозвучаха втората и третата част (с красиво изваяна мелодика), както и седмата — тържествено и светло утвърждаваща безсмъртния подвиг на доблестния син на Родината Димитър Димитров, пожертвал живота си, за да спаси военен кораб.

Непретегцизната „Майчина песен“ на П. Хаджиев бе отлично изпълнена от Р. Барева — красив лирико-коло-

ратурен сопран.

Създадената от солистката лирична атмосфера на песента бе умело допълнена от хора. Внушително прозвуча познатата песен от Т. Попов „Откак се е, мила моя майнольо“. Добре почувствуваната и драматичност би въздействувала още по-силно, ако изграждането на творбата протичаше без постепенна промяна на темпото.

Почти всички песни от втората част на концерта, отдавна влезли в репертоара на ансамбъла, прозвучаха по-сигурно, по-установено. От тях ще споменем преди всичко две — „Матроската душа“ от Мурадели, изпълнена с красиво фалцетно пеене от солистите Д. Йоцов и Е. Леков, и пресъздадената с много живот „Взвейся, наша песня“ от А. Лебедев. Тук ансамбълът се



почувствува в своето „ампло“, и песните бяха спотанно бисирани. По своето действие те достигнаха и напомниха най-хубавите изпълнения на прочутия съветски ансамбъл на Александров.

Въздействието на някои от песните би било още по-силно, ако съпроводът беше по-тих и гъвкав. Това особено важи за духовите инструменти, от които се изисква по-точна интонация и встъпление. По-големите изисквания могат да се

предявят и към теноровите партии: да освободят още повече от напрежение тоновете във високия си регистър, да звучат по-хомогенно. Би могло да се пожелае и повече дързост и търсене по отгласи на репертоар и изпълнение.

И още нещо: Ансамбълът на Народната армия по-често да посещава нашия град, където винаги ще бъде скъп и желан гост.

Хачик Михрянцян